

The image shows the front cover of an antique book. The cover is decorated with a complex marbled paper pattern in shades of brown, tan, and dark blue. The pattern consists of large, irregular, cell-like shapes with darker, vein-like borders. In the center of the cover is a small, dark red, oval-shaped label with a decorative gold border. The name "CHARLOTTE" is printed in gold capital letters on this label. The spine of the book, visible on the left, is bound in dark red leather and features several raised bands with gold-tooled decorative motifs.

CHARLOTTE

MAGASIN

för

Konst, Nyheter
och Moder.

En Månadskrift.

Ej går så snart en måne om,
Som det maner nu senast kom
Med nytt förbytas måste.
En man nu drager qwinno-hår,
En qwinna i främmand' drägt hon går,
Ehwad det månde kosta.

Boëthius.

FÖRSTA ÄRGÅNGEN.

STOCKHOLM, Tryckt hos *Carl Deleen.*

S
ST

KOR

STORRA

Konst. Nyheter

och Medel.

ÅR 1811

År 1811 den 15 Mars
Sjunde Häftet
Helt Nytt
År 1811 den 15 Mars
Sjunde Häftet
Helt Nytt

FORSTA ÅRGÅNGEN

Stockholm, Tryckt hos Carl Höpker

N:o I.

Magasin

för Konst, Nyheter och Moder.

Juli Månad 1823.

Redactionen har redan i sin Anmälan tilkännagifvit, at denna Månadsskrift, ehuru begynnande en ny årgång och nummerföljd, icke är annat än en fortsättning af *Konst- och Nyhets-Magasinet* (hvaraf oafbrutit Fem Årgångar utgifvits), och at planen samt innehållet blifvit til alla delar lika med det sednare, ehuru formatet blifvit ändradt, för at lättare kunna försända Exemplaren, likt andra Tidningar, med ordinära Posten, hvarigenom prenumeranterne i Landsorterne i synnerhet vunnit, emedan Nyheterne och Moderne derigenom komma dem tilhanda i en jemnare ordning och under det de ännu hafva nyhetens förtjenst och behag. I allmänhet blifva teckningarne nästan lika stora hädanefter, ehuru de tiläfventyrs förlora något af et visst yttre utseende derigenom, at margen på papperet blir mindre än på de förre; men jemnförd med förmånen at med Posten kunna erhålla denna Månadsskrift, hvilket förut med quartformatet icke var görligt, torde upoffringen af den bredare margen icke komma i beräkning, och Redactionen förmodar at Prenumeranterne skola til alla delar blifva tillfredsstälde så väl genom ämnenas val, som genom sjelfva teckningarnas utföring, då den med trygghet torde kunna påstå, at, med några få undantag, de sednare årens i *Konst- och Nyhets-Magasinet* upfyllt billiga fordringar.

Bidrag af teckningar med en afpassad beskrifning deröfver emottagas med beredvillighet til införande, då de adresseras til

Stockholm i Juli 1823.

*Redactionen
af Magasin för Konst,
Nyheter och Moder.*

Första Årgången.

A

Pl. 1.

Gustaf Wase på Rikssalen 1560.

För Scandinaviens Folk är den 4:de Juli, H. K. H. Kron-Prinsen Oscars födelsedag, en högtid, och med de skönaste förhoppningar önskar det at ännu i många år få fira den, under lika gynnande auspicer; men denna dag har ännu en märkvärdighet, som för Sverige, och i synnerhet Hufvudstaden, redan med outplånliga drag är tecknad i Historiens häfder och den vi vilja återkalla i våra Läsares minnen. Trehundra år äro förflutna, eller ifrån den 4 Juli 1523 (d. 23 Juni, gamla stilen), då K. Gustaf Wase första gången, som Sveriges utkorade Konung, på Herredagen i Strängnäs, den 6 Juni samma år höll sitt högtidliga intåg i Stockholm. Det var egentligen från denna dagen, som Sveriges sjelfbestånd och dess anseende bland Europas Nationer stadgades, och ehuru den store Konungen flerfaldiga gånger måste göra den erfarenhet, at bland hans undersåter funnos otacksamme och oroliga sinnen, stundom missnöjde; såg han dock vid slutet af sin bana folkets enhälliga tårar öfver hans förestående bortgång, och följdes i grafven af deras välsignelser.

Genom denna ingress hafva vi närmat oss til förklaringen af närlagde teckning, föreställande den åldrige Gustaf Wase, när han på Rikssalen 1560 tog afsked utaf Ständerne och lemnade dem sitt Testamente. Rummet tillåter oss icke at här anföra hela Konungens märkvärdiga Tal, deri han bland annat sade: *Jag vet, at jag i mångens tanka har varit en hård Konung; men de tider skola dock komma, då Sveriges barn skulle gerna rifva mig up ur softet, om det i deras magt stode. Ja, då de skola erkänna hvad de nu icke vilja finna; ty jag vet visst, at mitt minne icke blir så kort som min lifstid, och at mina gerningar af en tacksam efterverld skola skärskådas; men vi hänvisa för öfriet våra Läsare til K. Gustaf I:s Historie af O. Celsius 2 Delen sid. 352—356.*

Närlagde teckning är en Copia af en taffla i oljefärg 4 lot 6 tum hög och 5 (pariser) lot 6 tum bred, hvilken år 1819 utgjorde största prydnaden af Målare-Akademiens Exposition i Paris, målad af Monsieur *Hersent* för Hertigens af Orleans räkning, och vi vilja ordagrant införa *Landons* yttrande derom.

»Gustaf, stödande sig på sina tvenne söner, nedgår »majestätligt ifrån thronen, under det han med uplyft hand

»ger sin välsignelse åt Ständerne; de emottaga den knä-
 »böjande med otvifvelagtiga bevis af erkänsla, vördnad och
 »tilgifvenhet. Denna förening af olika stånds ledamöter,
 »som utmärkes genom physionomiernas karakter och co-
 »stymerne, utbreder på tafflan et behagligt ombyte, så myc-
 »ket nödvändigare, som grupperne äro talrike och hop-
 »trängde. Denna delen af tafflan är märkvärdig genom sin
 »pittoreska effect, coloriten, det fulländade och djerfva i
 »utförandet; men dessa egenskaper, ehuru de blott böra
 »betraktas såsom secundära i et ämne af detta slag, up-
 »höjas ännu mer af en vida större förtjenst: sanningen i
 »karaktererne och värdigheten i uttrycken. Det är här-
 »genom som denna taffla tilvunnit sig allas upmärksamhet,
 »icke blott af folk med god ton, utan af Konstnärer, hos
 »hvilka sednare man just icke torde förutsätta et öfverdrif-
 »vit begär at göra rättvisa åt en medtäflares talent. Herr
 »Hersents taffla är, utan motsägelse, af alla exponerade
 »den, hvarvid critiken har minst at anmärka, och de grund-
 »ligaste anmärkningar dervid inskränka sig inom några små-
 »saker. Gustaf Wases figur och alla de som äro med ho-
 »nom på samma plan, hafva synts något för små, jemnfö-
 »relsevis med dem i förgrunden eller med afståndet ifrån
 »desse sednare til trappstegen af thronen. Då Artisten
 »samlar största ljuset på hufvud-gruppen, leder och återför
 »han åskådarens upmärksamhet ditåt; men han hade kun-
 »nat låta de andra grupperne dela något deraf, om han
 »med urskiljning satt några reflexer eller ljusa penseldrag,
 »som förstorat effecten utan at störa det helas harmoni.
 »Bland hufvuden, hvilka alla äro fulla af en sann expres-
 »sion, utmärker sig Gustaf Wases och de tvenne unga
 »mäns bakom thronen; man förmodar at de äro monarkens
 »son-söner.«

Herr Landon misstager sig i sin förmodan; ty Gustaf
 hade då inga son-söner, men väl voro hans 4 söner med
 honom uppe i Riks-salen.

Oss vetterligt är detta vackra ämne ur Fäderneslandets
 Historie ännu icke behandladt af en svensk Artist.

Pl. 2.

Florians Graf.

Ici repose le corps de Florian, är hela inskriften på detta enkla monument på Kyrkogården i Sauve, uprest åt minnet af den behagliga författaren af hans vän *Mercier*, och denna enkelhet upfyller i allmänhet mera sitt ändamål, än präktiga och dyrbara Mausoléer, i dem man för idel pragt och grannlåt snart sagdt glömmet föremålet och fäster sig vid det konstmässiga af Architekturen och vid decorationernas styl. Huru mycket lifligare väckas vi icke til ljufva minnen af en förlorad vän, af en bortgången skald, den vi älska i sina skrifter, när vi oförmodadt återfinna hans namn enkelt och anspråkslöst bland mängden af andras, och hvilken Svensk har icke, til ex. på Solna kyrkogård, med rörelse och tacksamhet läsit blotta namnet CHORÆUS hugget i en gråsten, när han kanske mångfaldiga gånger med liknöjdhet gått förbi präktiga graf-chor under hvälfda Dömer. I anledning af hvad vi kommit at nämna om Choræus, kunna vi icke motstå frestelsen at ur företalet til hans samlade skaldestycken anföra slutet deraf:

»Flere Skalder hedrade hans stoft med blommor, som
 »ej försvinna; och på hans graf i Solna kyrkogård läto
 »hans vänner lägga en ohuggen gråsten med endast denna
 »påskrift CHORÆUS. Man har funnit denna minnesvärd
 »förmäten. Utan tvifvel skulle den passa äfven för et snille
 »af första rangen, eller för en stor man: den vore då su-
 »blim. Nu är den blygsam, liksom dess föremål, och
 »begär ej upmärksamhet af andra, än dem, hvilkas hjertan
 »Choræus i sin lifstid, antingen som vän, eller predikant,
 »eller skald intagit, och som önska et svar på hans
 »egen fråga:

Hvar är min graf, hvar är det mörka tjället,
 Der jag skall ensam bo? —

Men låtom oss återkomma til Florian, denne genom sina skrifter, fulla af behag och snille, allmänt bekante författare, som föddes den 6 Mars 1755 på slottet Florian, nära Seaux, der han dog d. 13 Sept. 1794. Han hade at racka sin mor, som var född i Castilien, för den lifliga böjelse han beständigt hyste för Spanska Litteraturen. Denna själsrigtning och en dermed förenad tilgifvenhet för gamla Chevaleriet, som röjes i Spaniorernas Romantiska

poesier, igenkännes tydligt i hans arbeten. Genom upkomna släktskapsförbindelser med Voltaire utvecklades hans talanger. Han vann flera pris i Franska Akademien och blef dess ledamot. Vid revolutionens utbrott drog han sig ifrån världens buller til Seaux. Men här blef han på allmänna Säkerhets-utskottets befallning arresterad, och hans lif svälvade länge i fara; Robespierres störtande räddade honom från schavotten, men ty värr! var det redan för sent: det lidande och den skymf, som han utstått, och i synnerhet den pinsamma ovissheten, under hvilken han alltid fruktade det värsta, hade nedtryckt hans sinne, och han dog några dagar efter sin befrielse ur fängelset.

Pl. 3.

Dufvo-vingarne,

Les ailes de pigeon.

I Paris har nyligen utkommit en Gravyr med underskrift: *les ailes de pigeon*, hvars syftning icke är svår at gissa, och hvaraf förklaringen torde igenfinnas i Lady Morgans resa i Frankrike, hvarföre vi vid meddelandet af denna copia deraf, ur ofvannämnde resa vilja ord ifrån ord införa de ställen som tyckas hafva gemenskap dermed: »Bland »de älderstigna rojalister, som äro Konungens person tilliggande, och tro at de bidragit til hans återupsättande på »thronen, råder et slags själ-löst lif, icke olikt det, som »ännu äger rum i djurkroppar efter djurets död, eller hos »den höna, som ännu hoppar, sedan hufvudet blifvit afhugget. Det har ofta förekommit mig rätt lustigt at betrakta dessa grupper af lojala *vielleries*. En morgon var »jag vittne til tvenne *voltigeurers* möte *) på Tuileriernas »terrass. De voro från Ludvik XVI:s tid. Den ene var

---

*) En benämning, som på spe gifves gamla militärer, hvilka blifvit åter insatte i den rang och de rättigheter, de innehade före revolutionen.

»klädd i sin hofdrägt, ty det var lever-dag, och hade sin
 »*chapeau de bras* i den ena handen och sin snusdosa i
 »den andra. Han erbjöd en figur, vid hvilken la Pompa-
 »dours glänsande ögon må hända ofta dröjt; den andra var
 »klädd i uniform, och hade kanske varit en vacker Fändrik
 »i slaget vid Fontenay. Båda voro betäckte med kors och
 »band samt gingo nu under de träd, som beskuggat deras
 »ungdoms glada stunder. Sedan de med sina synglas fått
 »sigte på hvarandra, gingo de mot hvarandra *chapeau bas*,
 »och efter en mängd bugningar, hvarvid de skakade pudret
 »ur sina *ails de pigeon*, togo de plats på samma bänk,
 »der jag satt, samt började afhandla dagens angelägenheter.«
 På et annat ställe, då hon talar om det intresse et sorge-
 »spels första representation på theatern väcker i Paris, säger
 hon: »Ehuru jag den viktiga aftonen redan klockan half
 »sex tog min loge i besittning, fann jag likväl huset redan
 »öfverfullt. Til och med orchestern var full, och mumlet
 »samt oron stego småningom ända til karakteren af tumult,
 »och liknade en plötslig jordbäfning i förening med storm.
 »Rörelsen hos dessa i vågor gående hufvuden, kraften och
 »otåligheten i dessa skarpt tecknade ansigten gånvo mig en
 »nästan förfärlig bild af en til det yttersta bragt Fransk
 »folkmängd. Långt förr, än stycket började, var det lätt
 »at urskilja de politiska partierna — pudrade hår, *coëffure*
 »*aile de pigeon*, (hår friserade som dufvo-vingar,) stjernor
 »och kors voro ej de enda kännetecken af det ena partiet,
 »eller yfviga, svarta, klippta hår och svarta silkeshalsdukar
 »af det andra; ty all yttre skillnad var nu snarare undvi-
 »ken, och jag hade blott den cavaljer, som beledsagat mig
 »til theatern och kände noga alla partier, at tacka för den
 »bekantskap, jag fick göra med dem, som samlade sig på
 »parterren eller visade sig i logerna.«

Pl. 4.

Mode-Nyheter från Paris.

Af nya Fruntimmers hattar man fått se, utmärka sig de som äro af hvit *gros de Naples*, på hvars skärm en guirlande af murgrön finnes broderad med silke; sjelfva kullen prydes med lilas snören samt krusiga strutsfjädrar, hvita och lilas. Reseda och hasselnöt-brunt (*noisette*) äro de brukligaste färger för Damernas klädningar, antingen de äro af *gros de Naples*, eller af et annat slags sommartyg som kallas *gros d'été*. Damernas skor äro allmännast bruna (*brun solitaire*), aurikel-färgade eller svarta; de begge förra slagen af skinn, det sednare af turkiskt atlas. — Lif-gördlar af tagel i olika färger nyttjas äfven af Damerna.

I Paris säljas ringar kallade *bagues d'adieux*. De äro af bronseradt stål och föreställa en fjellig orm som biter sig i stjerten. Man vet at detta är evighetens sinnebild.

Utom rutiga pantalonger (se figuren nedanföre), nyttja Herrarne äfven bredrandiga, antingen de äro af et slags tre-skäftad väf, af casimir, af piqué, &c. Herrarne nyttja äfven rutiga vestar med en liten blomma eller en noppa i hvarje ruta. — En ung Herre på modet (*un Élegant*) bör hålla högra tummen instucken imellan de begge nedersta knapparne af vesten, eller ock sticka tummen i utskärningen af vestens högra armbål och hålla de andra fyra fingrar något tillbaka dragne. Om ryggen af en ung Elegant tyckes vara sammansatt af ett stycke, så tror man deremot hans hufvud röra sig på gångjern, gömde under halsduken. Se på den der Eleganten på Balconen i stora Operasalen med sin *lorgnette achromatique* (som icke färgar objecterne) i handen; han tror sig se på första radén at en liten fru rigtar sina blickar på honom; i ögonblicket begynner hufvudet på gångjernen sina bugningar, hvilka förnyas två til tre gånger, allt efter börden, namnet och den persons värdighet som sett på honom.

Uti flera stora hus har man förliden vinter återtagit bruket med visiterne om natten, det vill säga, at de icke göras förr än efter spektaklet och sluta icke förr än kl. 2 om morgonen.

Et nytt slags chaise (*Cabriolet*) kallas *Egoiste*, och svarar mot en vagn eller såkallad *désobligeant*, emedan den blott är för en person; hvad hos oss kallas en Arboga-chaise.

Mode - Costymer.

För Damer: Hatt af bomullstyg, som härmar halmhattarne. Klädning af *étouffe de Lyon* garnerad med sidensarsblad och rullar. Hvita handskar, röda skor.

För Herrar: Hatt med hög kulle och smala brätten. Fracken har inga ficklock. Tvenne vestar af piqué. Pantalonger af skottskt tyg. Blå- och hvitrandiga silkesstrumpor.

STOCKHOLM,
Tryckt hos CARL DELLEN, 1825.

Första Argängen

55

K

123456789101112131415161718192021222324252627282930313233343536373839404142434445464748495051525354555657585960616263646566676869707172737475767778798081828384858687888990919293949596979899100

K

N:o II.

Magasin

för Konst, Nyheter och Moder.

Augusti Månad 1823.

Pl. 5.

Militär-festen den 4 Juli.

Sedan nästan alla våra Dagblad lemnat Allmänheten del af den fest som Officerarne af de på Ladugårdsgärdet församlade Trupper tilställt å Kongl. Djurgården til firande af H. K. H. Kron-Prinsens födelsedag, och particulariteterna af sjelfva festen således redan äro af alla kände, torde för oss ännu blott återstå at meddela något af dess pittoreska effect, och vi fullgöra det åtminstone til en del, hvad sjelfva teckningen af Pavillonen angår; ty det skulle fordra et större utrymme och en skickligare hand at i en tafva upfatta det lysande af Hofvet, det stora antal af elegant klädda fruntimmer, och den talrika militär-personal, som deltog i festen, äfvensom de rundt omkring församlade trupper af alla vapen, hvilka utan gevär och utan ålagdt tvång singo uttrycka deras tilgifvenhet och glädje under skålars drickande för Konungen, Dess Gemål och det unga Fursteparet, hvilka långt in på aftonen med deras närvaro benådade de tacksamma krigarne, under det en otalig folk-mängd af alla klasser blandade sig med dem och delade deras känslor.

Det smakfulla af denna Pavillon har allmänt blifvit erkändt, och vi behöfva endast anföra at den är af Herr Öfverste-Lieutenanten F. Bloms upfinning och af honom verkställd. Den höll 60 alnar i längden och var til sina öfriga dimensioner väl proportionerad och i en ganska god öfverensstämmelse med det hela; högst behagligt decorerad så til det yttre som inre. Festoner bundne af ekelöf upburos af lansar, sköldar och antika hjelmars; grundmuren var beklädd med granris, och balustraden liksom tröppan

Första Argången.

B

öfverklädd med blått kläde beströdt med kronor. De Regimenters namn, hvilkas Officerare föranstaltat festen, voro antecknade på de uppsatte romerska fanorna å facaden och gaffarne i följande ordning: til höger om trappan *Första Lif-Gardet*, til venster *Lif-Gardet til häst*, och så vidare alternatift til höger och venster: *Noriska Häst-jägarna*, *Andra Lifgardet*, *Lif-Regementets Hussarer*, *Lif-Regementets Grenadierer*, *Första Lif-Grenadier-Regementet*, *Andra Lif-Grenadier-Regementet*, *Lif-Beväringen*, *Svea Artilleri*, *Uplands Regemente*, *Södermanlands Regemente*, *Dal-Regementet* och *Helsinge Regementet*.

Läget var förträffligen valdt i slutningen af granit-berg, hvilkas toppar voro beklädde med Regimenternas Jägare, och det hela gaf en anblick, den vår teckning blott ofullkomligt kan återgifva; vi nödgas derföre bedja våra läsare rådfråga någon af de 30,000 som deraf förtjusats. Vår goda afsigt at meddela det nya som kan hafva intresse, hoppas vi likväl icke misskännes.

Pl. 6.

Elevation af et flytande Badhus.

Innan kort kommer at för Stockholms invånares bekvämlighet öppnas et flytande Badhus efter en ganska stor scala, bestående af 12 rum med lika så många afskrankningar innanföre för badkar, samt dessutom andra rum och en inrättning för varma bad; allt ganska bekvämt inrättadt och af et prydligt utseende. Vi vilja i anledning häraf meddela våra läsare ritning på et flytande Badhus med mindre pretension och til et mera inskränkt ändamål, således mera lämpligt för enskilte och verkställbart med mindre kostnad.

Närlagda ritning är oss benäget meddelad af Herr Öfverste-Lieutenant F. Blom, efter tvenne sådane, hvaraf det ena redan 1821 blifvit utfördt och som förenar nyttan af en enkel construction med et prydligt yttre. Ritningen torde icke behöfva någon vidare förklaring, utan upfattas lätt af hvem som skulle vilja begagna den.

Konstomrarne.

En förment Konstomare öfver målningar berättade en gång i et sällskap, at han i Galleriet i Dresden sett en tafla, hvilken efter hans tanka hade et oberäkneligt värde och med säkerhet kunde anses som det största mästerstycke bland historie-taflor, men hvars mästares namn undfallit honom. På tilfrågan, om han påminte sig ämnet af denna förträffliga taflan, svarade han: den föreställde, *Hannibal qui crache* (Hannibal som spottar). Man begrep nu at den store kännaren hade hört något om Hannibal Carrache, och pratade upåt väggarne öfver saker dem han icke förstod.

Grefve * * * besåg en gång en tafvel-samling, åtföljd af en Konstnär som, visande honom de utmärktaste taflor deruti, under förbigåendet af en föreställande Adam och Eva, sade: den der taflan förtjenar icke at beskådas. — Förlåt mig, inföll Grefven, jag tycker nog om den; dessutom har hon et särskilt intresse för mig, emedan jag känner anekdoten som gifvit anledning dertil.

Pl. 7.

Några trädgårds-canapéer och stolar.

- a. En canapé eller träd-soffa af en behaglig men enkel sammansättning.
- b. En dylik för tvenne personer svarande emot en *Causeuse* i et rum. Den är så inrättad, at man, utan at behöfva vända om den, kan sitta derpå i motsatt riktning medelst ryggstödet vändande; hvilket profilen
- c. förtydligar. På båda gallarne är armstödet rörligt, och hela ryggstödet vrides omkring sin axel vid *f* på dess pivot *g f*, och kan med lätthet omflyttas åt hvilken sida man behagar och ditåt man ömsom vill vända rygg eller ansigte.
- d och e. Tvenne trädgårds-stolar i så kallad göthisk styl hvaraf
- h. visar ryggstödet och fötternas böjning.

Die Pluderhosen, et slags Pantalonger.

Omkring medlet af sextonde århundradet rådde i Tyskland och tilgränsande länder en i sitt slag egen luxe. Man skulle knappast kunna tro til hvilken ytterlighet man fordom gått i detta surrogat för Paradisets fikonalöf, om icke saken på det mest tillförlitliga sätt intygades af den tidens Historieskrifvare, police- och klädlörordningar, samt presterskapets heliga ifver at til och med på predikstolen fördomma detta oskick. Den som i synnerhet, hvad det sednare angår, gått längst i sin ifver emot bruket af byxor som kallades *Pluderhosen*, var Professor *Andreas Musculus*, Gen. Superintendent i Mittelmark, hvilken utgaf 1563 en bok under titel: *Hosenteufel. Von zuluerten, zucht und ehrerwoagenen, pluderichten Hosenteufel, vermanung und warnung. Gedruckt zu Frankfurt am Mayn, durch Georg Raben und Weygand Hans Erben, Anno MDLXIII.* — Uti denna bok, hvars titel vi icke vågat försöka öfversätta, förkunnar han först Tyskarne i allmänhet, och invånarne

i Markiska kretsen i synnerhet, »Guds vrede och all möjlig olycka, hvori de också redan lågo begrafne öfver öronen. Det borde icke mera förundra någon, om Solen icke mera sken, jorden icke mera bure sig och Gud til och med drog til med yttersta domen, i anseende til denna gräsliga och omenskliga klädbonad, och undrade han, at icke jorden längesedan upslukat sådana menniskor. Men Gud skulle tilräkna dem detta på den yttersta dagen och anteckna det på deras karf-stock &c.»

Sjelfva bruket af dessa fördömliga byxor kom ifrån Nederländerne, hvarifrån större delen af Europa den tiden tog sina tyger och kläden. Denna nya dräkt bestod i et par byxor (Pluderhosen), hvilka gingo ifrån vecka lifvet ned til skon och voro orimligt vida; dertil voro de så på bredden som längden upskurne, och i dessa inskärningar fodrade med et tunnare slags tyg, hvilket åter låg i så mångfaldiga veck, at til ett enda par sådana respectabla byxor stundom åtgingo 130 alnar tyg. Som denna nymodiga dräkt oftast öfversteg inkomsterne af et helt gods, ruinerade någre förnämre Herrar sig helt och hållit för et par byxors skull.

Huru mycket har icke uplysningen stigit sedan 1563, när oaktadt alla rikhaltiga veck på Herrarnes nu brukliga rutiga eller randiga Pantalonger, man kan få minst 30 par i stället för ett enda par Pluderhosen! Men hvad skulle väl den hederlige Professor Andreas Musculus hafva sagt, om han fått se en *Journal des Dames et des Modes*? och at moderna ombyta hvarje vecka, och knappast bibehålla sig så länge? Sådant är förhållandet med de rutiga pantalonger i föregående Nr Pl. 4; de nyttjas icke mer, utan böra nu vara endast på längden randade. De liflige, qvicke Fransmännen hafva redan gjort et ord-spel (*calembour*) öfver denna hastiga mode-förändringen. Fru C*** sade til en Herre som nyttjade rutiga pantalonger: »*quoi, vous donnez dans le travers!*» (Alltid är Ni på tverren!)

Luxe-artiklar.

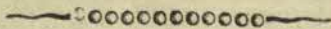
Rullgardiner. De första Rullgardiner bestodo blott i flätade säf-mattor; modet och luxen hafva förstått at mångfaldiga dem, i samma mån som den sednare gjort sig oömbärlig för det förra. De nu brukliga Rullgardiner, i synnerhet i vackra landhus och framför fönstren af en balcon, äro af fint, tätt hvitt lärft eller cambric, på hvilka Landskap, göthiska Tempel, arkader eller fria utsigter under en klar himmel, äro tryckte antingen i svart eller i flera färger. Det hela är et slags transparent, som icke förfelar en ganska vacker anblick både i och utanför huset, allt efter som målaren förstått gifva den en god effect, utan at uraktlåta perspectiven och bespara qvicka dagar af sjelfva duken *).

Nya thébord af glas. Midtuti och rundtomkring en glas-skifva, utan spegel-folium, ser man Caméer, antingen blott hufvuden eller hela figurer i antik styl. Dessa caméer målas på et någorlunda tjockt sidentyg, utklippas och fästas på baksidan af glaset, hvars genomskinlighet ger dem utseendet af at vara målade derpå, och de hafva så mycket behagat, at redan ganska många dylika blifvit förfärdigade. Foten til et sådant thébord består af smala jernstänger öfverklädda med träd, hvarigenom den väl får et lätt, snart sagdt, et bräckligt utseende, men ickedessmindre är stark och stadig. Dessa bord kallas: *tables à thé en mosaïque*.

Modet at *afklippa öronen på Hästarne* leder sitt ursprung ifrån vid pass fyratio år tillbaka, och har at tacka de storas efterräpnings-förmåga för sin upkomst och fortgång. Händelsen är följande: Prinsen af Wales, numera regerande Konungen af England, hade en utmärkt vacker häst, hvilken genom en vådlig händelse misste det ena örat, i följd hvaraf man afklippte äfven det andra. Hof-folket gjorde strax deras hästar öronlösa; de förnäma sprättarne (*Dandys*) härmade den högre Adeln, de ofrälse härmade sprättarne, och Fransmännen härmade Engelsmännen.

*) Denna nyhet, omtält i en sednare Fransk Jurnal, är det likväl icke hos oss, der man flera år haft målade eller tryckta Rullgardiner, men just icke allmänt.

Hvalfisk-ben nyttjades i många år endast til snörlif och parapluier; förledit år begagnades det äfven til korgar och i synnerhet til styrka för små flätade korgar af pil eller rötter. Denna vår har man gjort blommor af små fiskbens-remsor, och nu bekläda Tapetserarne divaner och soffor med fiskbens-skaf.

Mode-Nyheter från Paris.

De nymodigaste Fruntimmers-hattar äro garnerade med fyra slags färger, såsom blått, gult, lilas och grönt, samt prydde med plymer i fyra färger. På andra hattar åter äro blott tvenne slags färger på strutsfjädrar begagnade, såsom hälften hvita och rosa, eller ponceau och blått. — Et nyare slag af Fruntimmers-hattar kallas *chapeaux à la glaneuse* (ax-plockerska), förfärdigade til hälften af flor och halm, på hvilka mogna ax äro anbragte, icke allenast rundt omkring kullen, utan äfven ofvanpå och inunder skärmen. Den modernaste blomman på hattarne är blås-ärten (*Baugenaudier, Colutea*). Til morgon-coifyrer nyttjas af åtskilliga eleganta Damer et slags *toque basque* af nankin, broderad med brokiga snören; deras morgonklädning är vanligen af rutigt eller skottskt tyg, när tillfälligheterna icke kräfva en elegant negligé af broderad nettelduk. Några Damer nyttja nu åter små hals-kläden (*sautoirs*) af slätt krusflor eller tryckt gaze, hvilka lindas omkring halsen i likhet med karlarnas halsdukar. Fruntimmerna snöra icke mera sina små stöfletter (*guêtres*) vid sidorna, utan midt på vristen.

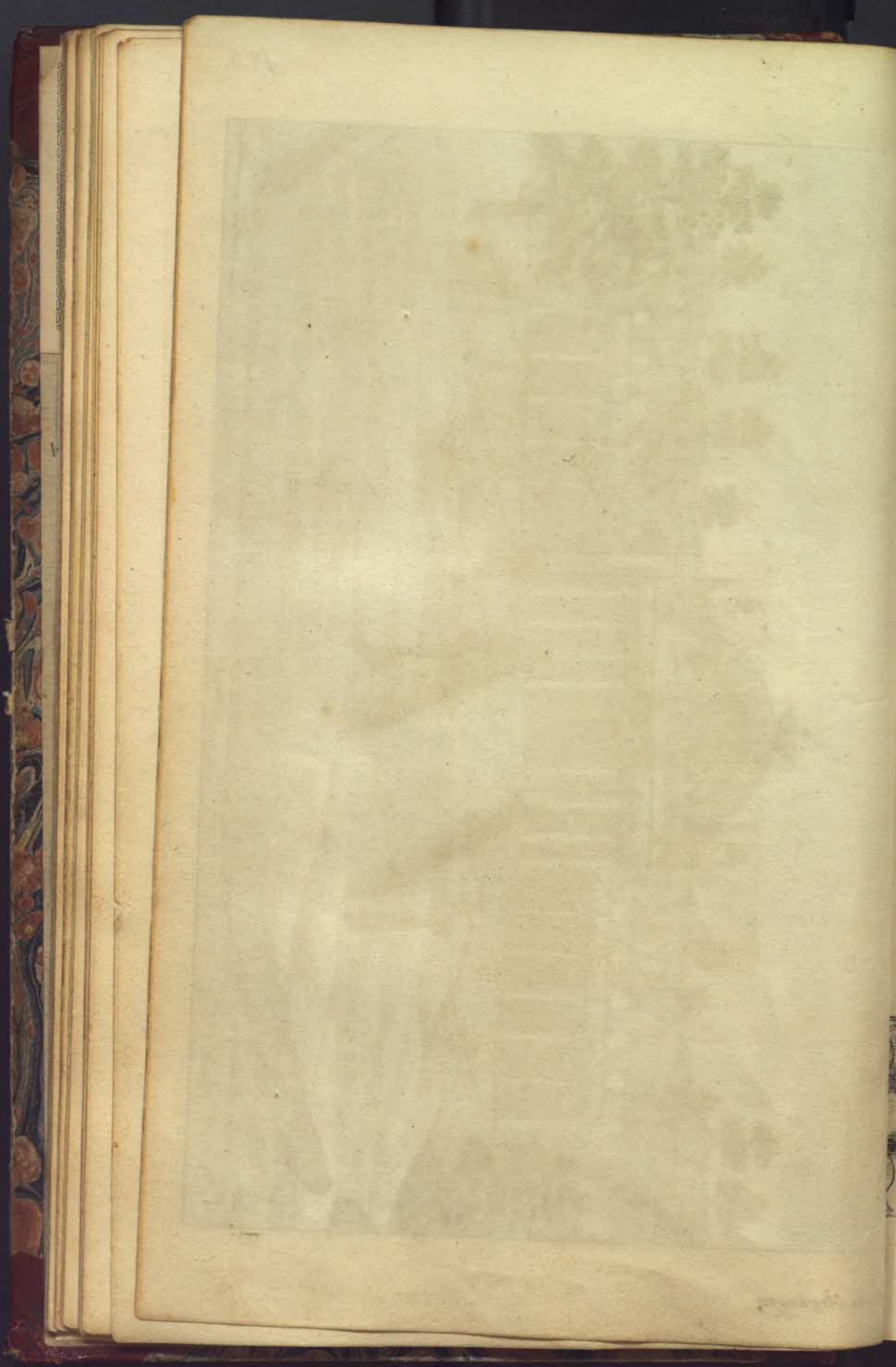
Herrarne nyttja oftast pil-gröna frackar, eller också et slags brunt stötande i violett; på dessa nyttjas häktor i stället för knappar; på deras nya vestar är en liten inskärning och upslag i likhet med dem på fracken; detta gäller egentligen blott för utan-vesten, ty under-vesten har til krage blott en jemn omvikning eller är: *à schall*. De nyaste pantalonger med mångfaldiga veck, *pantalon cosaque*, äro af merinos, gridelina med svarta ränder. Herrarne nyttja äfven gula hattar eller italienska halmbattar med breda brätten, (se figuren i denna N:r). I förnäma sällskap och elegantare kretsar, visa de unga Herrarne sig i svart frack utan värja; men för at utmärka det icke all etiouett är åsidosatt, bära de dertil en trekantig hatt med svarta eller hvita plymer.

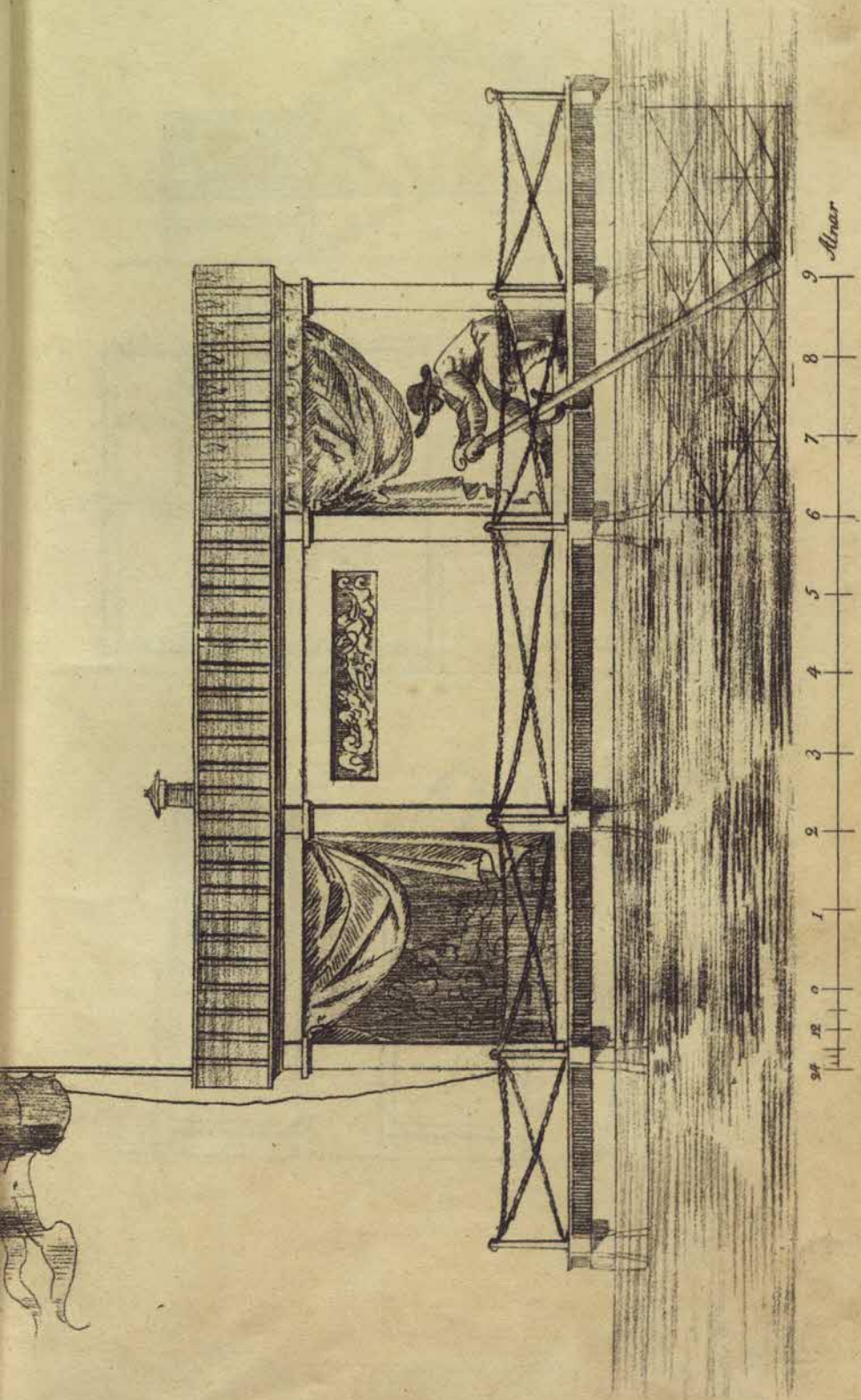
Mode-Costymer.

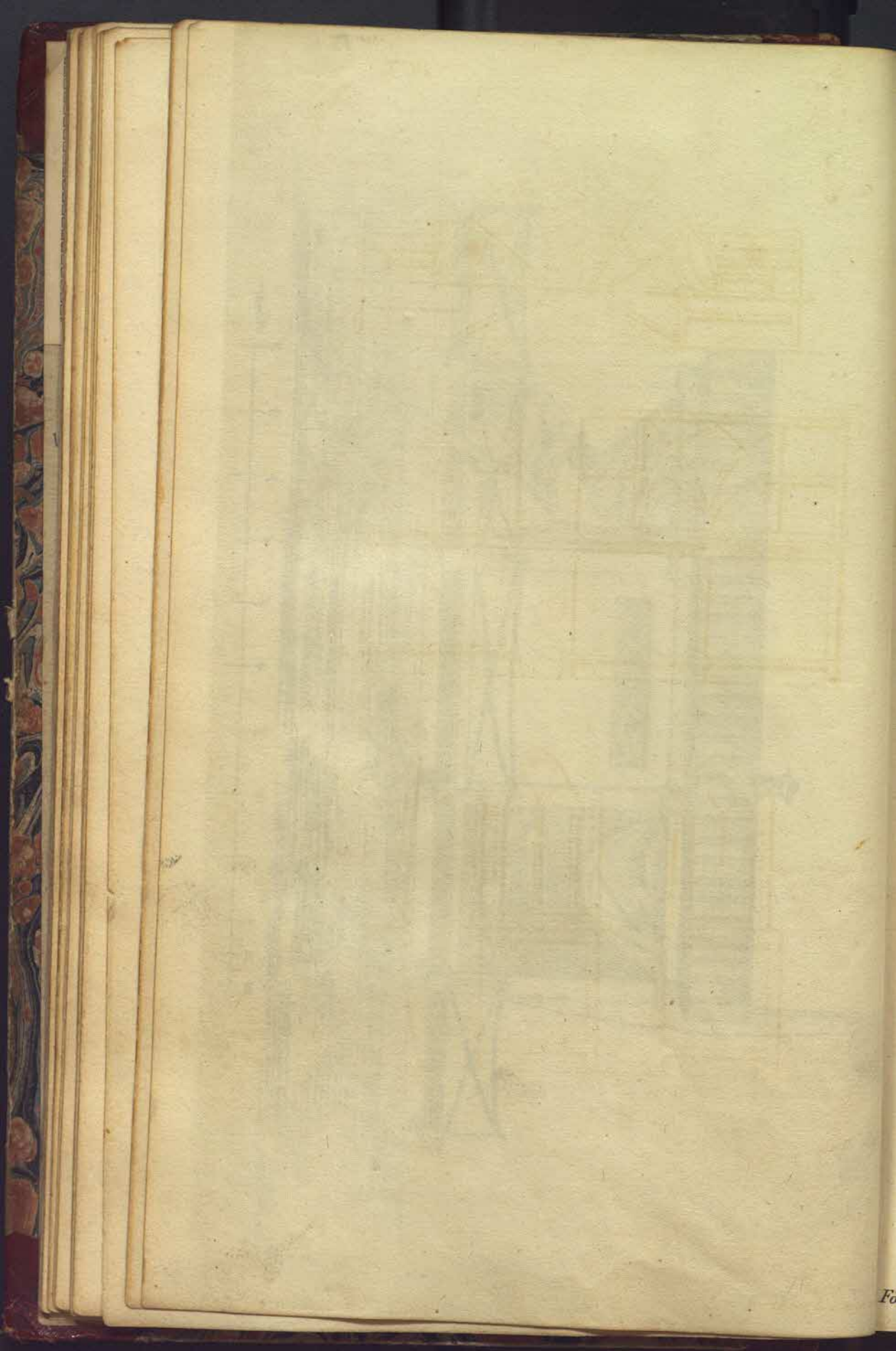
För Damer. Hatt af bomullstyg liknande halmhattar. Blouse af nettelduk med en garnering af remsor, lagda i veck och mot-veck, (*à remplis contrariés.*) Lång-Schal af barège-tyg med sidensars-ränder. Hvita handskar, blå stöfletter och svarta skor.

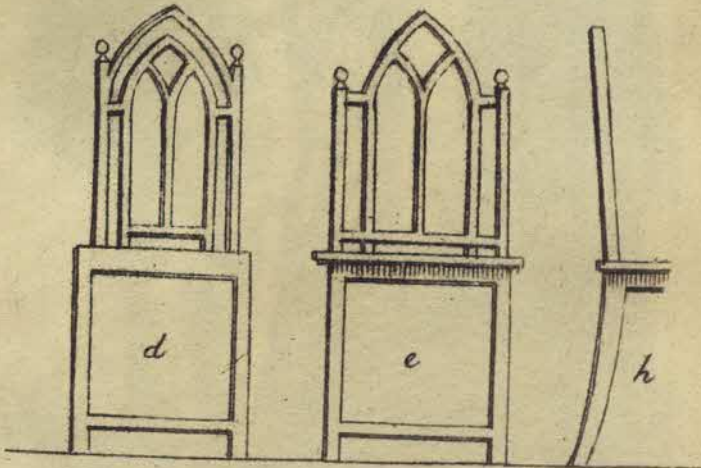
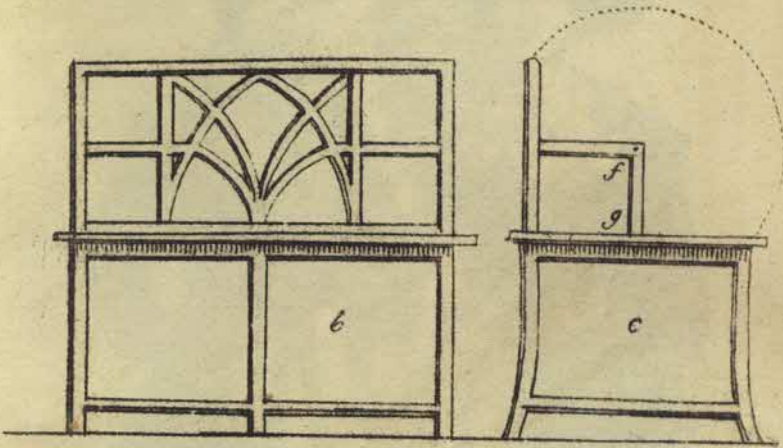
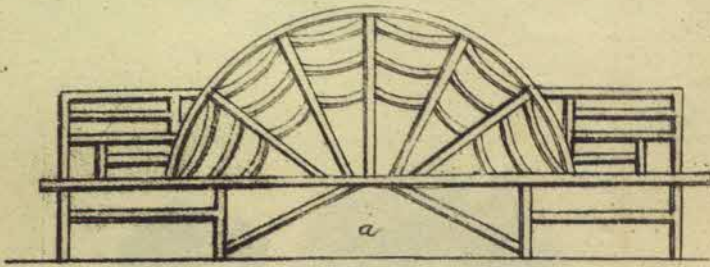
För Herrar. Håret klippt och klädt efter Herr Fouchés uppfinning. Italiensk halmhatt; under-vest af hvitt piqué med en utan-vest af gult *perkaline*. Rock af kläde, hvars färg kallas *Zephyr*. Pantalonger af sidentyg, skor af castor.

N° 8.

Första Årgången

